

5873 Den Beh. af Lovf., hvorb. Regj. bemynd. t. at medd. den „danste Landmandsb.“ forstj. Beg. 5874

hele Sagen. For saaridt man, altsaa vil indskrænke det til Hypothekafdelingen, skal jeg for mit Bedkommende med stor Fornøielse renoncere paa Vren af at stadfæste Revisorernes Valg og lade Bedkommendes og den offentlige Kontrol træde i Stedet for den, der ellers var tiltænkt Indenrigsministeren. Ganste den samme Betænkelse har jeg lige over for den nye § 6 under Nr. 16. Jeg kan ikke friggjøre mig for den Tanke, at det er en for Bankens Bestaaen og for Bankens Virksomhed overordentlig farlig Bestemmelse, naar ikke ogsaa den indskrænkes til et bestemt Omraade, nemlig til Hypothekafdelingen, og det er kun den, vi have at gjøre med her. Jeg vil altsaa ikke reise den mindste Indsigelse imod disse Bestemmelser, naar man indskrænker dem saaledes som antydet, men jeg tror, at det vil vise sig, at de ere uantagelige for Banken, dersom man lader dem gjælde i den Almindelighed, som her er foreslaaet. Jeg skal gribe en Ytring, som det ærede Medlem for Rjøbenhavn's 5te Valgkreds (Ville) fremkom med, da han talte om dette Forslag. Jeg tror, at det vil være rettest at løfte Summen 300,000 Rd. noget i Veiret; det er en saa ubetydelig Sum, at den lige overfor de Interesser, som kunne være tilstede til en given Tid for at svække et Bankinstitut eller en Konkurrent, ikke er tilstrækkelig sikkrende, og det forekommer mig, at Banken har Ret til at forlange, at man stiller saa alvorlige Garantier for, at den ikke fortrædiges paa denne Maade og af Motiver, som i og for sig ikke kunne billiges, at jeg vilde sætte Pris paa, om man forhøiede Summen 300,000 Rd. til det Tal, som det ærede Medlem nævnte, 1/2 Million Rd. Kommissarius skal jeg for mit Bedkommende renoncere paa, dersom man ønsker ogsaa i den Henseende at borttage ethvert som helst Skin af, at Staten ved at føre det Tilfyn, som Lovforslaget forudsætter, skulde paatage sig nogen Garant for Paalideligheden af enhver Forretning, som Banken maatte gjøre, skjøndt Ministeriet selyfølgelig faktisk

ikke kan undvære en Mand, der paa en Maade kommer til at fungere som Kommissarius, idet der jo i Lovforslagets øvrige Paragrafer er stillet forskjellige Betingelser, som det bliver Indenrigsministerens Sag at paase, og som han ikke kan paase uden at være temmelig inde i den hele Forretning. Men, som sagt, jeg forlanger ikke, at han skal kaldes Kommissarius, og ikke, at han skal have en saa exponeret Stilling, at der derfra kan drages nogen som helst Slutning om en vis Garant overfor det Offentlige, som Staten skulde paatage sig. For Drebliffet finder jeg ikke Anledning til at udtale Videre.

Sad: Jeg vil blot tillade mig den korte Bemærkning, at den ærede Minister havde Ret med Hensyn til Forslaget under Nr. 14. Naar jeg før udtalte, at dette Forslag ikke kunde have nogen væsentlig Betydning, var dette ganste vist en Folge af, at jeg fuldstændig havde overfjet, at der ikke staaar tilføiet ligesom i Lovforslaget: Revisorerne for Hypothekafdelingen. Jeg fraraader derfor nu Forslaget.

J. M. Mørk: Jeg ønsker saa frie Bankbestemmelser som mulig; men den Frihed, jeg ønsker, er ogsaa netop Friheden overfor de Punkter, hvor der ret egentlig er Tale om en Bank og ret egentlig om de Slags Om sætninger, hvor Friheden fremfor Alt er væsentlig og nyttig, nemlig Handelsomsætninger. Hvor der derimod kun paa en mere uegentlig Maade kan tales om Bankforretninger, hvor man lige saa godt kunde tale om en Forening, — saaledes som man taler om Kreditforeninger, — som om en Bank, skjøner jeg ikke rettere, end at man maa tage Forsigtighedsregler overfor den frie Bevægelse, der vil blande sig ind i de almindelige Kreditforhold, som i vor Pantekredit og ved Udstedelsen af Zhænderhaveobligationer gjøre en Appel til de almindelige Forrentningskapitaler, ja endog konkurrerer med Statens kongelige Obligationer.